

РЕШЕНИЕ

№ 716

гр. Сливен, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря РОСИЦА ПЛ. ДЗОБЕЛОВА
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело №
20232230103187 по описа за 2023 година

Г. Ж. Д. от с. Желю войвода, Сливенска обл. твърди, че с ответника Т. С. М. от гр. Сливен са съжителствали, което съда разбира като да са живели в условията на фактическо съпругеско съжителство, в продължение на пет години, в резултат на което са се родили децата им В., сега на четири години и К., на две години и осем месеца. Твърди също, че поведението на мъжа се променило след появата на второто от децата, като започнал да става груб, а на моменти- и много агресивен. Въпреки това тя се опитвала да запази добрите им отношения, но безрезултатно. Поради това на няколко пъти си тръгвала от съвместно обитаваното жилище, прибирайки се при родителите си, но след това отново се връщала при М., след негови увещания и обещания, че ще се промени.

В просторно изложение Д. описва не малко извършени от ответника действия, които според нея представляват физическо и психическо насилие. Първият от тях е от времето, когато била бременна със сина им, като тогава, в конкретен случай, М. я удрял в главата с юмруци и ѝ скубел косата. Описан е и конфликт от м.08.2021г., когато след признание от негова страна, че е проиграл значителна парична сума, отново я удрял с юмруци в главата, скубел ѝ косата и я душал. Посетилите по нейн сигнал адреса полицаи му съставили предупредителен протокол.

Скандалите между двамата и агресивното му поведение продължило и през 2022г., макар те вече да живеели при баба му, като и тогава не били редки изблиците на агресия, в които М. псувал, крещял и чупел предмети в жилището, на които негови действия свидетели ставали и децата.

Д. твърди, че от м. май настоящата година ответника непрекъснато ѝ звъни по телефона и по този начин и през мобилни приложения я заплашва, че ще я залее с киселина; че ще направи лицето ѝ на кайма; че ще я направи модел на лицево-черепната хирургия, както и че е готов и в

затвора да влезе, но ще ѝ съсипе живота. Тя блокирала телефонния му номер, но ответника продължавал да звъни и да изпраща съобщения от телефона на баба си и от други телефони. Преследвал я, продължавал да я псува, да я обижда. При това положение прави искане съда да издаде заповед за защита, с която да наложи на ответника конкретно посочени мерки. Иска се издаването на заповед за защита и на децата.

В проведените по делото съдебни заседания молителката се явява лично, а и с пълномощник- адвокат и поддържа искането си. Ответникът не се яви и не изпрати представител в тези заседания, а и не взе писмено становище по предмета на делото.

След като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и доводите на страните, съда приема за установена следната фактическа обстановка:

Събрани бяха гласни доказателствени средства, чрез разпита на свидетелите Ж.И.Д.- баща на молителката и В.Г.П.- нейна далечна родственица. От показанията им се установи, че Г. Д. и Т. М. се познават от дълги години, както и че от пет-шест години живеят на семейни начала, а също и че от това им съжителство са се родили децата им В. и К.. Последното се установява и от нарочни писмени доказателствени средства- официални документи: удостоверение № издадено въз основа на акт № 1338/ 04.07.2019г. за раждането на В. Това М.а и удостов. № *****, издадено въз основа на акт № 0138/ 20.01.2021г. за раждането на К. Т.ов М., двете на община Сливен.

От свидетелските показанията се установи и че през изминалата, а и през настоящата, години ответника е обиждал молителката, псувал я, дори и по улиците. Също така, че я е удрял- двамата свидетели бяха категорични, че Г.Д. им е споделяла, че Т.М. я бие. Макар свидетелите да не са очевидци на последното съда го приема за доказано с показанията им, тъй като същите са вътрешно непротиворечиви и установяват сходна фактическа обстановка. Така също, се потвърждават и от декларацията на молителката по чл.9 от ЗЗДН, която сама по себе си представлява доказателствено средство.

Впрочем, за възниквали между страните по делото конфликти свидетелстват и двата протокола за предупреждение, съставени от полицаи на Т.М..

В пълна подкрепа на твърденията на жената в молбата, по която е образувано делото, са и други писмени доказателства- извадките от водената между нея и ответника кореспонденция в интернет- листи от 5 до 12вкл. от материалите по делото. Макар някои от тях да са на латиница, съдържанието им е лесно четимо и ясно разбираемо. От тях съда приема, че ответника е обиждал молителката, като напр. я е наричал мръсна курва; че я е заплашвал с физическо насилие – напр. заявявайки ѝ, че ще я пребие и дори, че тя ще бъде урок по черепно-лицева хирургия и т.н.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Делото е образувано по молба с правно основание чл. 4 ал. 1 от ЗЗДН, а искането е да бъде издадена заповед за защита от домашно насилие; всъщност, две заповеди.

Съгласно чл. 2 и чл. 3 т. 2, предл.второ от ЗЗДН, домашно насилие е всеки акт на

физическо, психическо или ... насилие, както и опита за такова, извършено спрямо лице, с което ответника е живял в условията на фактическо съпружеско съжителство. Съдействие за защита пострадалото лице може да потърси, като се обърне към съда, а в чл. 5 ал. 1 са посочени мерките за защита от домашно насилие, които съгл. чл. 7 компетентен да наложи е районния съд по постоянния или настоящия адрес на пострадалото лице. В раздел втори от ЗЗДН са уредени правилата за разглеждане на дело, образувано по молба за защита от домашно насилие, като съда издава заповед за защита дори и само въз основа на декларацията на молителя/ката по чл. 9 ал. 3 от ЗЗДН.

В случая е безспорно, а и се установи от събраните доказателства, че страните по делото са лица, живяли в условията на фактическо съпружеско съжителство. Също, че и са родители на родените по време на същото две деца- малолетните В., сега на четири години и К., на две години и осем месеца, както и че след раждането на второто отношенияето на Т. М. към Г. Д. рязко се е влошило, при това неблагоприятно за нея. Както се изрази свидетелката В.Попова, противно на очакванията, ответника е станал груб, дори агресивен. Псувал я е, обиждал я е, като е правил това и на улицата, т.е. пред неограничен кръг от потенциални свидетели, което със сигурност изпълва съдържанието на понятието психическо насилие. Към това се наслагват и заканите и заплахите за физическо насилие и саморазправа ако не с живота, то поне със здравето на молителката, като тук ответника е „достигнал апогея“ в изобретателността си, заявявайки на Д., че ще я превърне в „урок по черепно-лицева хирургия“. Дори само тези действия на М. са достатъчни на съда да издаде заповед за защита. Убеждението в това се затвърждава и от доказания по делото факт, че мъжа е извършвал спрямо жената и действия, представляващи физическо насилие по смисъла на ЗЗДН-удрял я е, скубал я е. както съда вече коментира по-горе, макар свидетелите да не са били очевидци на подобни случаи, а показанията им са опосредени, съда ги кредитира, защото свидетелите описаха сходна фактическа обстановка, при това неоспорена или още повече-неопрровергана, от ответника, а и тези факти са част от депозираната от молителката декларация по чл.9 от ЗЗДН. Нещо повече- индиция, а дори и пряко доказателство, за това му поведение е водената от него с молителката кореспонденция в интернет. Доказателство за поведението на ответника, при това безспорно- като официални свидетелстващи документи, са и съставените на М., от служители на РУ на МВР –Сливен, предупредителни протоколи.

Същевременно, исканите от Д. мерки за защита съответстват на упражненото над нея насилие; преценят се от съда като подходящи, а те са и изрично предвидени в текста на чл. 5 ал. 1 от ЗЗДН, с изключение на мярката „да се забрани на ответника да осъществява контакт с молителката /тя е молителка в това производство, а не ищца/ под каквато и да е форма, вкл. по телефон, чрез електронна или обикновена поща и мобилни приложения, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация. Така е, защото тази мярка вече е предвидена в ЗЗДН, с последните извършени в него промени, но дейстив4ето ѝ е отложено за 2014-та година.

Имайки предвид характера на упражненото домашно насилие, мерките следва да бъдат наложени за максималния срок, предвиден в ЗЗДН - за 18 месеца - чл. 5 ал. 2 от ЗЗДН.

Ето защо на пострадалата следва да бъде издадена заповед за защита. Тя трябва да бъде връчена на страните - на пострадалото лице и причинителя на насилието и служебно да се изпрати на РУ на МВР - Сливен.

На основание чл. 5 ал. 4 от ЗЗДН на ответника трябва да се наложи глоба в размер на 1000

лв., а на основание чл. 11 ал. 2 от същия нормативен акт - да бъде осъден да заплати държавна такса за образуване на делото, която съда определя в размер на 25 лв.

Същото разрешение се налага и за искането да бъде издадена заповед за защитата и на децата. От свидетелските показания, а и от декларацията на Д., се установи, че част от действията си, особено онези, представляващи психическо насилие върху молителката, ответника е осъществявал в присъствието на двете им малолетни деца. Това съда преценя като упражнено и над тях психическо насилие и по тази причина ще уважи и второ искане в молбата на Д..

Това означава, че на ответника ще бъдат наложени две глоби по чл.11 от ЗЗДН, както и върху него ще бъдат възложени две държавни такси за образуване на делото.

На основание чл. 11 ал. 2 от ЗЗДН върху ответника следва да бъдат възложени направените от молителката разноски, които в случая са в размер на 600 лева- заплатено на пълномощника ѝ адвокат адвокатско възнаграждение.

При изложеното и на основание чл. 15 ал. 1, във връзка с чл. 5 ал. 1 от ЗЗДН, Сливенски районен съд

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА Т. С. М. с ЕГН: ***** и адрес: гр.Сливен, кв. „Дружба” бл.14, вх.“А“, ап.4 **да се въздържа от извършването на домашно насилие** спрямо Г. Ж. Д. с ЕГН: ***** и адрес: гр.Сливен, кв.“Младост“ бл.1, ап.57.

ЗАБРАНЯВА на Т. С. М. с ЕГН: *****, за срок от 18 месеца (осемнадесет месеца), **да приближава**, на разстояние по-малко от 100 м. (сто метра): *жилището* на Г. Ж. Д. с ЕГН: ***** на адрес: гр.Сливен, кв.“Младост“ бл.1, ап.57; *местата ѝ за отдих и детските площадки*, които посещава с децата им В. Т.ова М.а, с ЕГН ***** и К. Т.ов М., с ЕГН ***** в кв. “Младост“, парк „Юнак, както и *жилището на родителите ѝ* в гр.Сливен, м.“Рамануша“- изток.

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. Ж. Д. с ЕГН: ***** да бъде забранено на Т. С. М. с ЕГН: *****, за срок от 18 месеца (осемнадесет месеца), да осъществява контакти под каквато и да е форма, вкл. по телефон, чрез електронна или обикновена поща и мобилни приложения, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация.

ЗАБРАНЯВА на Т. С. М. с ЕГН: *****, за срок от 18 месеца (осемнадесет месеца), **да приближава**, на разстояние по-малко от 100 м. (сто метра), децата В. Т.ова М.а, с ЕГН ***** и К. Т.ов М., с ЕГН *****.

Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** Т. С. М. с ЕГН: *****, че при неизпълнение на заповедта полицейския орган, констатира нарушението, задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата.

Въз основа на настоящото решение, на молителката да се издаде заповед за защита от домашно насилие с цитираните по-горе мерки.

Заповедта подлежи на незабавно
изпълнение.

Препис от заповедта да се връчи на страните по делото, а препис от нея да се изпрати служебно до РУ - Сливен. При необходимост връчването на заповедта на причинителя на домашното насилие да стане със съдействието на полицейските органи или кмета.

ОСЪЖДА Т. С. М. с ЕГН: ***** да заплати на основание чл. 11 ал. 2 от ЗЗДН в полза на РС-Сливен държавна такса от **25 лв.** (двадесет и пет лева) за образуване на делото, както и на основание чл. 5 ал. 4 от ЗЗДН глоба в размер на **1000 лв.** (хиляда лева)- за издаването на заповед за защита на Г. Ж. Д. с ЕГН: *****, както и държавна такса от **5 лв.** (пет лева), ако за тези вземания служебно бъде издаден изпълнителен лист.

ОСЪЖДА Т. С. М. с ЕГН: ***** да заплати на основание чл. 11 ал. 2 от ЗЗДН в полза на РС-Сливен държавна такса от **25 лв.** (двадесет и пет лева) за образуване на делото, както и на основание чл. 5 ал. 4 от ЗЗДН глоба в размер на **1000 лв.** (хиляда лева)- за издаването на заповед за защита на децата В. Т.ова М.а, с ЕГН ***** и К. Т.ов М., с ЕГН *****, както и държавна такса от **5 лв.** (пет лева), ако за тези вземания служебно бъде издаден изпълнителен лист.

ОСЪЖДА Т. С. М. с ЕГН: ***** да заплати на основание чл. 11 ал. 2 от ЗЗДН на Г. Ж. Д. с ЕГН: *****, направените от нея разноски по делото в пълен размер- **600лв.** (шестстотин лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд, в 7-мо дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____